

[Indenrigsministeren.]

Pladser skal besættes af vedkommende Kommunalbestyrelse, der dog forinden skal indhente Indenrigsministeriets Godkendelse af den trufne Beslutning. Det vil naturligvis i Almindelighed være en Forudsætning for Ministeriets Godkendelse, at den Person, som Kommunalbestyrelsen indstiller, tilhører det Parti, paa hvis Liste den afgaaede Revisor var valgt.

I Kommuner, hvor der pr. 1. April 1941 finder en større Omlægning af de kommunale Grænser Sted, og hvor der som Følge deraf vil ske betydelige Forskydninger i Antallet af kommunale Vælgere, er det indlysende, at en Udskydelse af Valgene vil frembyde væsentlig større Betæneligheder end andre Steder, og man har derfor ment det rettest at foreslaa, at Valgene i saadanne Kommuner — uanset Bestemmelsen i § 1 — skal finde Sted til det ordinære Tidspunkt, altsaa i første Halvdel af Marts Maaned i Aar. Jeg henviser herved til Bestemmelsen i Forslagets § 4, hvoraf fremgaar, at det vil dreje sig om Silkeborg Købstadkommune og Balle og Gødvad Sognekommuner samt om Grenaa Købstadkommune og Gammelsogn og Aalsø-Hoed Sognekommuner. Ved Indlemmelsen i Silkeborg Købstad vil Indbyggertallet i Balle Kommune gaa ned fra ca. 4 600 til ca. 850 og i Gødvad Kommune fra ca. 950 til ca. 550, samtidig med at Købstadens Indbyggertal vil stige med ca. 4 150. Ved den forventede Indlemmelse i Grenaa vil Indbyggertallet i Gammelsogn Kommune gaa ned fra ca. 2 200 til ca. 400 og i Aalsø-Hoed Kommune fra ca. 1 550 til ca. 1 350, samtidig med at Købstadens Indbyggertal vil stige med ca. 2 000. Disse Tal viser jo tydeligt, hvilke Betæneligheder der vilde være forbundet med at udskyde Valgene i disse Kommuner.

Til Slut skal jeg tilføje, at den foreslaaede Udskydelse af Valgene naturligvis kun tager Sigte paa de ordinære Valg, og Bestemmelsen i § 1 vil derfor ikke betyde, at offentlige Afstemninger overhovedet ikke kan finde Sted. Der vil saaledes ikke være noget i Vejen for, at der i enkelte Kommuner afholdes Afstemninger, f. Eks. angaaende Beværtersspørgsmaal eller i Indlemmelsessager. Bestemmelsen i § 1 vil heller ikke udelukke Afholdelse af Udfyldningsvalg til et kommunalt Raad i Henhold til den kommunale Valglovs § 35.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Jeg skal derefter tillade mig for dette høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om*

Ændring i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fælleskommunal Udligningsfond, jfr. Lov Nr. 374 af 21. December 1938.

De i Udligningsloven indeholdte Regler om Opkrævning af den fælleskommunale Indkomstskat hviler paa det Princip, at Kommunerne, der opkræver Skatten, skal tilsvare Udligningsfonden hele det Skatteyderne paalignede Beløb uden Hensyn til, i hvilken Udstrækning det lykkes dem at inddrive Beløbet. Til Dækning af den med denne ubetingede Tilvarspligt forbundne Risiko og Opkrævning er der tillagt Kommunerne et Vederlag paa 4 pCt., hvoraf 2 $\frac{3}{4}$ pCt. regnes for Risikoverdrag.

Det skal ikke bestrides, at denne Ordning, der nu har været praktiseret i knap 4 Aar, har sine Fordele. Den gør Skønnet over, efter hvilken Sats Skatten i hvert enkelt Skatteaar maa udskrives for at skaffe Dækning for Fondens Udgifter, sikrere, og under normale Forhold vil nogle Kommuner ogsaa have økonomisk Fordel af Ordningen.

I urolige Tider, hvor mange Skatteyderes Indkomster svigter, vil Kommunerne imidlertid kunne komme ud i en betydelig Risiko.

Naar jeg har ment at burde stille Forslag om, at de paagældende Regler i Udligningsloven ændres, saaledes at Kommunerne bliver fri for at tilsvare Beløb, der dokumenteres at være uerholdelige, og til Gængæld naturligvis ikke længere faar noget Risikoverdrag, skyldes det dog i første Række, at den nu gældende Ordning synes at have en ugunstig Indflydelse paa Ligningsarbejdet derved, at den ubetingede Tilvarspligt kan gøre en Kommune mindre tilbøjelig til at foretage skønsmæssige Forhøjelser af Indkomstansættelserne i Tilfælde, hvor dette ellers vilde være nærliggende som Middel til at fremkalde Selvangivelse eller regnskabsmæssig Dokumentation fra Skatteyderen.

I Forbindelse med Ophævelsen af Kommunernes ubetingede Tilvarspligt foreslaas der endvidere tilvejebragt Hjemmel for, at Finansministeren efter Reglerne i Statskattelovens § 37 skal kunne indrømme Nedsættelse eller Eftergivelse af Beløb, der er paalignet i fælleskommunal Indkomst- og Formueskat. Efter de nugældende Regler beror det paa Kommunalbestyrelsens egen Afgørelse, om saadan Nedsættelse eller Eftergivelse skal indrømmes, og Kommunen maa som anført selv dække Tabet, hvis dette ikke kan udredes af Risikoverdraget. Det er indlysende, at Kommunernes Praksis i disse Sager under saadanne Omstændigheder let bliver meget uensartet, og